

Ami megtörtént, és ami megtörténhetett volna

Mi nem történt volna meg, ha Kampis Miklós nem Kaposvárt, Somogy megyét választotta volna otthonának?

Miklós bácsi mondta egyszer:

„Az életünk nem egyéb, mint szabad és nem szabad cselekedeteknek a végtelen sorozata. Az igazán fontosak valószínűleg azok, amiket szabad cselekedetnek lehet nevezni.”

Kampis Miklós Makovecz Imrével közösen jött Kaposvárra dolgozni. Imre bácsi rövid időn belül visszament Pestre, Miklós bácsi végleg itt maradt.

Először a Somogytervnél dolgozott. Itt rövid időn belül irányítóvá, **vezető tervezővé, főépítésszé** vált és kidolgozta azt a rendszert, ami ma is egy jól működő tervező iroda rendszere tud/tudna lenni. Az ott dolgozó önálló szervezeti egységek, csoportok nemcsak egymás mellett dolgozó emberek halmaza volt. Kötelező volt egymással a rendszeres konzultáció és minden munkánál volt –szintén kötelezően- szakmai zsűrizés! Volt irodán belüli „továbbképzés” is. Ez azt jelentette, hogy az építészetet, építészméletet érintő témákban szervezett előadásokat, kiadott feladatokat, amit a kollégáknak sokszor akaratuk ellenére is meg kellett csinálniuk, és Ő mindent keményen számon is kért. Folyamatosan kapcsolatot tartott a Somogyterv Siófoki irodájával is.

Irányításával rendszeresen vettek részt pályázatokon. Mindegyiknél előre felkészült, és olyan kereteket biztosított számukra, hogy kerek legyen a „történet”. A programot, a koncepciót, a folyamatokat „természetesen” Ő alakította. Mindig volt eredeti prekonceptiója. A pályázatokban az iroda minden munkatársának részt kellett venni.

Igyekezett minden apró kérdést a **NAGY EGÉSZ**-ből levezetni. Mindig volt igazodási pontja. A lobogóhajú építészek ötleteit a nagy egész rendszeréhez tudta igazítani, és ezáltal létre tudott jönni egy új minőség.

Az 1980-as évek elején kidolgozták Kaposvár városközpontjának részletes rendezési és rehabilitációs tervét. Ekkor az országban az elsők között sikerült elérniük, hogy a belvárosban sétáló utca készüljön, hogy megmaradjon a telekszerkezet, és megmaradjanak az egységes beépítési paraméterek is.

Fontos, szintén csapatban végzett munkája volt a Kaposvári Új Köztemető tervezése. A tervet utána még átdolgozták, de azóta sem valósult meg.

Alapvető szerepet játszott a Dél-dunántúli Építészeti Stúdió létrehozásában és működtetésében.

A rendszerváltás előtt 2 évvel (1987–89 között) kollégáival az országban az elsők között hoztak létre **Kisszövetkezetet, Kaposterv** névvel. Ekkor újragondolta a szövetkezeti formát az antropológiai szemlélet alkalmazásával. A működőképes gazdasági rendszer létrehozása érdekében volt ereje és kitartása mindezt az apró részletek szintjéig kidolgozni.

A Kaposterven belül is folytatta tovább a munkatársak képzését. Rendszeresen voltak előadások, kiadott feladatokat feldolgozásra, megértésre. Itt is generálta a közös munkát. A 80-as évek végén Makovecz Imre volt Paks főépítésze. Az Ő koncepciója alapján a belváros fejlesztésének koncepcióján több neves építészcsapat mellett a Kaposterv is feladatot kapott. Miklós bácsi vezetésével az egész iroda több hónapon keresztül közösen, de önállóan dolgozott.

Épphogy sikerült megalakítaniuk a Kapostervet, új célt, feladatot talált. Felismerte, hogy nemcsak a Dél-Dunántúlon, hanem országosan is élő igény volt a szerves, organikus építészek közösségbe szerveződésére. Ekkor az egyesülési forma kereteinek a létrehozása érdekében tevékenykedett állhatatosan. Így történhetett meg az, hogy 1989. december 10-én Kaposváron alakult meg a Kós Károly Egyesülés, mely a mai napig az ország egyik legerősebb szellemi közege.

Volt hite abban is, hogy egy somogyi, falusi kivitelező szervezet képes lehet a sevillai világkiállítási pavilon fővállalkozói tevékenységére. Igaza lett. Az ott dolgozó somogyi szakemberek egy életre szóló tanítást, szemléletet kaptak.

A 90-es évek második felében, a többi szervezet létrehozásához hasonló intenzitással, alkotó módon vett részt az országos és a Somogy Megyei Építész Kamara létrehozásában. A Somogy Megyei Építész Kamara Miklós bácsi eredeti szándéka szerint, a szakma egységessége okán, az alapítás óta egy irodában működik a Somogy Megyei Mérnöki Kamarával.

Nagy szerepe volt abban is, hogy a kamara megalakulás után nem sokkal, a kort megelőzve, a Somogyi, minőségi szakmai utánpótlás biztosítása érdekében, kamarai kereten belül MSC jellegű képzést indítottak Kaposváron, a főiskolai végzettségűek számára.

Egész életében figyelmet fordított a még kezdőnek sem mondható építészekre is. Az 1980-as évek elején Heil Tibor a főiskola megkezdése előtt még egy évet sem töltött el a Somogytervben, mégis egy olyan stabil szellemiséget vitt magával, melyből kinőtt az Ybl Miklós Főiskolán egy szerves építészetet azóta is magas színvonalon művelő csapat, melynek tagjai a Makona Kíszövetkezet és Egyesülés és a Kós Károly Egyesülés oszlopos tagjaivá váltak.

Idősebb korában is aktív életet élt, kiállítás szervezésében vett részt, könyvet írt, hogy megszerzett tudását az építészetről, a világról meg tudja osztani velünk.

Somogy Megye minden szakmagyakorlójának a nevében az Ő gondolatával búcsúzik tőle:

„Minden, amit itt a földön az emberek tesznek vagy mondanak, a magasságokból veszi eredetét, ahonnan minden lényeges tulajdonság szétárad mérték és egyensúly szerint, így hát semmi sincs, ami nem fentről származik és nem oda tér vissza.”

Kaposvár, 2020. 03. 21.

Bánkuti Melitta, a SMÉK elnöke